

[Gert Petersen]

svaret. Det var et nulsvar, så vidt jeg kunne høre.

Sagen er, at hr. Niels Helveg Petersen i første omgang behandlede tallet 3½ pct.s prisstigning i 1985, regeringens forudsigtelse, som et helligt og magisk tal. Når prisstigningstakten er så lav, kan man godt tillade sig at afskaffe det tilskud. Det var det, han sagde i første omgang. Nu hører vi altså, at det ikke efter hans mening er så helligt og magisk, men herregud, selv om prisstigningstakten bliver noget højere, kan man åbenbart stadig væk tillade sig det.

Det, vi diskuterer, hr. Niels Helveg Petersen, er afskaffelsen af dette tilskud, som helt klart og udpræget er til gavn for de dårligst stillede i dette samfund, og vi diskuterer ikke hypotetiske prisstigninger under en alternativ plan, prisstigninger, som der naturligvis kan gribes ind imod. Men jeg er da godt klar over, at det ud fra hr. Niels Helveg Petersens grundsynspunkt er lønstigninger, man griber ind imod, ikke pris- og avancestigninger.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg er ikke helt klar over, om jeg forstod hr. Niels Helveg Petersen rigtigt. Det, jeg fik ud af svaret til mig om, hvorfor de radikale havde vendt sig imod at nedsætte dagpenge maksimum til 80 pct. i 1982, men godt ville være med til at fastfryse det ét år længere, var, at man, når man betalte en bestemt ydelse i A-kassekontingent, også skulle have det samme ud af det, og at det dermed var rimeligt, at A-kasseniveauet kom længere ned. Men så kan jeg overhovedet ikke forstå, hvorfor man ikke sagde ja til en 80 pct.s regulering i 1982, for så havde man fået det med ét hug næsten – ikke helt, der er stadig væk nogle, der ligger under – men så havde man dog fået den indsnævring, som man øjensynlig kører efter. Så det forstår jeg ganske enkelt ikke.

Det andet, jeg fik ud af det, hr. Niels Helveg Petersen sagde, var, at hvis vi skulle have mere, skulle vi have en supplerende forsikringsordning. Betyder det nu, at de radikale i princippet går ind for den supplerende forsikringsordning? Jeg synes, det var noget andet, der kom ud af det ordførerindlæg, hr. Niels Helveg Petersen havde i første omgang. Det er mildt sagt vigtigt at få afklaret, om de radikale i princippet går ind for det. Man

kan altid tage fat på nuancerne, men princippet er vigtigt.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil bare kort sige, at forskellen på at gå over til 80 pct. fremfor at bevare 90 pct.-satsen netop er, at det at bevare 90 pct.-satsen, men i øvrigt et maksimum, er til fordel for en lang række lavtlønnede, som så kan vokse op imod maksimum, som stadig væk har glæden af de 90 pct. fremfor de 80 pct. Det turde dog være temmelig indlysende.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er klart, at det er en fordel at have en 90 pct.-sats, hvis den virkelig følger den reguleringsmekanisme, man havde, nemlig 90 pct. i forhold til et længennemsnit. Men det følger den ikke mere. Nu hedder den 90, men den er nede under den sats i realiteternes verden, fordi de radikale har været med til at fastfryse fra oktober 1982 og indtil april 1986. Så hvor er de 90 henne? Skyldes dette her, at de radikale i april 1986 vil have genindført en reguleringsmekanisme, som betyder, at man kommer op på de 90 pct.? 90 pct. har jo ingen mening, medmindre man sætter det i forhold til det, det var oprindeligt, nemlig af et længennemsnit på arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 168: